

Kilde 11: Den danske idrætsdelegations ankomst til Berlin 1936

På de olympiske leges åbningsdag den 1. august 1936 bragte *Berlingske Tidende* en artikel med titlen "Det danske olympiade-hold fik en hjertelig modtagelse i Berlin".

Spørgsmål:

1. Hvordan beskriver kilden den danske idrætsdelegations ankomst til Berlin?
2. Hvad er kildens tendens?
3. Hvilke virkemidler anvendes der i kilden?

Den sidste akkord i den pompøse ouverture til den 11. Olympiade 1936 er døet hen over Berlin. Alt er rede, hvert søm er slået i, hvert mål er taget, hver plads er optaget. Festen kan begynde, lad tæppet gå op!

En næsten sydlandsk sommeraften har fulgt olympiade-forberedelserne til dørs, og Berlin er i nat en by, som mindst rummer en halv million ekstra sjæle. Hver sengeplads er optaget. Hver plads på stadion har i ugevis været udsolgt, til åbningsfesten endog i månedsvis. Hotellerne har været forudbestilt siden oktober. Gennem gaderne bølger et menneskehav. Elektricitetsværkerne har alle motorerne i gang til det vældige kraftforbrug, der kræves, thi overalt er hver eneste lampe tændt, grønne guirlander og pelargonier har i ugevis været fuldkommen udsolgte; hver enkelthed er nu rede.

Tyskland har gjort alt, hvad der kan gøres, for at forme olympiaden festligt. 4200 mennesker bor i nat i den olympiske landsby og vejene ud til landsbyen er flankeret af grønne jægere. Udenfor den olympiske landsby ser man alle nationer, mørke indere, krushårede negre og kaffebrune filippinere. Nu falder klokken 1 slag, og om lidt vil den 1. august oprinde, og alt er klappet og klart til den store dag. Forberedelserne er forbi, og alt er rede.

Danskerne i Berlin byder landsmænd velkommen

Den sidste optakt var modtagelsen af det danske hold, som ankom som det allersidste til Berlin. På perronen vajede det dannebrog, som i morgen skal føres i spidsen for de danske sportsmænd som nr. 5 i nationernes række rundt i det olympiske stadion. Den granvoksne fægter Hammer Sørensen var fanebærer, og foran fronten stod den myndige og brillante danske artillerikaptajn Eggers, der ledede sine folk med mesterskab. Hele den danske koloni var indtruffen for at tage imod landsmændene, og stemningen var forventningsfuld og høj. Et øjeblik troede alle, at toget var ankommet, og styrtede hen for at tage imod, men det viste sig at være et lokaltog fra Warnemünde, hvorefter man skuffet indtog en afventende stilling. Klokken tre kvarter på 21 rullede endelig toget op, og da var alt rede.

I spidsen for de danske legationsmedlemmer var legationsråd Hoffmeyer mødt, da kammerherre Zahle havde forfald. Den danske presseattaché Faber stod side om side med landbrugsattaché Jacobsen, konsul Friis og frue og flere andre. Prins Christian af Schaumbug-Lippe var mødt med prins Axels yngste søn, prins Flemming, og fra den danske koloni bemærkedes yderligere direktør Guldberg og direktør Nielsen ledsaget af deres frue. I spidsen for Den Olympiske Komité stod dens præsident, admiral Carstensen og generalsekretæren Peter Jæger med søster, samt den danske olympiadeattaché, baron Schaffalitzky de Muckadell med hustru og døtre.

Endelig ruller toget op. En smældende marche modtager modtager de danske sportsmænd, men bliver næsten overdøvet af et hav af stemmer. God dag, god dag! Lyder det i tusindstemmigt kor, alle vil hilse på alle. Men direktør Richard Svendsen er en myndig leder og fylker sine folk på stribe.

Pludselig lyder faste kommandoråb og taktfaste fodslag fra den anden ende af den vældige perron. Det er Niels Bukh, myndig og undersætsig, med hvid hue, som nu kommer i spidsen for sine 45 karle og piger.

Dr. Diems næstkommanderende, Hr. Körner, holder en kort tale, hvori han ønsker de danske velkommen, og admiral Carstensen svarer med en lige så kort tak for den smukke modtagelse. Så klinger "Kong Christian"'s pompøse toner ud over perronen og smælder op mod glastaget. Alle blotter hovederne eller rækker hænderne i vejret, og så lyder en kort kommando fra kaptajn Eggers, og de danske sportsmænd marcherer ned ad den lange perron og ud til de ventende automobiler.

Det danske hold kører gennem det flagsmykkede Berlin

Efter at alle var kommet ind i vognene, satte det automobil, i hvilket den danske fanebærer Hammer-Sørensen sad sammen med kaptajn Eggers, sig i bevægelse, og fire kæmpestore lastautomobiler med hele det danske hold kørte langsomt efter igennem Berlins flagsmykkede gader.

Berlin frembød et festligt skue. Overalt blinkede lysene, og neonlamperne smældede lys ned over de kørende vogne. Folk stod tæt og som sild i tønde og vinkede og råbte hurra, mens de danske sportsmænd vinkede igen. På Unter den Linden var projektørerne sat på, og da man passerede den store bro til Kongeslottet, blinkede ilden omkring offerskålen, hvor løberen fra Athen i morgen skal tænde den hellige ild. Omkring Domkirken var flagdekorationen særlige pragtfuld og belyst af projektørernes skarpe skær. Her drejede toget om og kørte op foran Rådhuset.

Modtagelsen på Rådhuset

I løbet af et øjeblik var hele det danske hold inde, oppe ad den festligt smykkede trappe med hvide olympiade-stafetter på siderne og inde i en stor hal med Hitlers buste, hvor man tog opstilling i en rundkreds. Byrådsmedlem Steg tog her ordet på byen Berlins vegne og udtalte, at det var dem en særlig glæde at hilse Danmark velkommen, fordi det var tyskernes naboland. Man ville nu gå ud i en strid, som ikke drejede sig om andet end hvem der kunne vinde ære ad fredelig vej, og Tyskland var rede til at kæmpe kampen her og glædede sig over at se sine venner og frænder [slægtninge], de danske.

Midt i salen var de tre faner opmarcheret. I midten det danske holds med Hammer-Sørensen som fanebærer. På siden af denne Niels Bukhs to faner båret af en granvoksen ung karl og ung pige fra Ollerup.

Danskerne synger "Der er et yndigt land"

Derefter takkede generalsekretær Peter Jæger for den smukke modtagelse, hvorefter Niels Bukh trådte frem og intonerede "Der er et yndigt land", som blev sunget for fuldt kor af alle de tilstedeværende, medens fanerne sænkedes. Inden disse endnu var rejst, tog Niels Bukh med høj og myndig stemme ordet på dansk og udtalte, at hans unge karle og unge piger sammen med deres kolleger, sportsmændene, der skulle kæmpe her, var glade for at komme til det nye Tysklands hovedstad og glædede sig over i ærlig strid at skulle mødes ude på sportsfeltet.

Kilden er fra Berlingske Tidende den 1. august 1936.